

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. Mgr. Petra Šebka a v právní věci žalobce **Ing. P. Š., MBA**, bytem S. 133/8, B., proti žalovanému **Krajskému úřadu Jihomoravského kraje**, sídlem Žerotínovo nám. 3/5, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7.4.2016, č.j. JMK 52742/2016, sp.zn. S-JMK 21377/2016/OÚPSŘ,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7.4.2016, č.j. JMK 52742/2016, sp.zn. S-JMK 21377/2016/OÚPSŘ, jakož i jemu předcházejícího rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 12.1.2016, č.j. MMB/0475601/2013, sp.zn. OUSR/MMB/0461426/2015. (pozn. soudu: žalobce v žalobě uvádí, že se jedná o rozhodnutí ze dne 19.1.2016; tohoto dne však bylo rozhodnutí vypraveno a nikoli vydáno).

I. Podstata věci

Magistrát města Brna (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 12.1.2016, č.j. MMB/0475601/2013, sp.zn. OUSR/MMB/0461426/2015, zamítl podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, žalobcovu žádost o obnovu řízení o dodatečném povolení stavby nového zděného oplocení části pozemku p.č. x k.ú. K. P. ukončeného rozhodnutím ze dne 16.11.2012. Podle stavebního úřadu žalobce podal žádost o obnovu řízení po uplynutí tříměsíční subjektivní lhůty podle § 100 odst. 2 správního řádu, neboť žádost podal dne 27.11.2015 a sám uvádí, že se o skutečnostech zakládajících obnovu řízení dozvěděl v prosinci 2013.

Proti tomu podal žalobce odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil (pozn. soudu: v rozhodnutí je sice uvedeno, že je potvrzováno rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 19.11.2016, nicméně s ohledem na č.j. a sp.zn., kterým je potvrzované rozhodnutí rovněž identifikováno, je zřejmé, že se jedná o rozhodnutí ze dne 12.1.2016). Žalovaný zdůraznil, že žalobce, jako účastník původního správního řízení o dodatečném povolení stavby oplocení, měl možnost se s obsahem správního spisu seznámit během řízení před stavebním úřadem (žalobce naposledy obdržel vyrozumění o možnosti seznámit se s podkladem rozhodnutí dne 25.6.2012). Dále žalovaný uvedl, že pokud žalobce běh subjektivní lhůty počítal ode dne 5.10.2015, resp. 15.10.2015, kdy měl od projektanta Ing. P. S. obdržet kopii projektové dokumentace „k zamítnuté stavbě garážového komplexu“, tak tato stavba nemá žádnou souvislost se stavbou zděného oplocení části pozemku p.č. x, neboť garážový komplex měl být umístěn ve dvoře rodinného domu S. x na pozemku p.č. x. I žalovaný tedy dospěl k závěru, že subjektivní lhůta k podání žádosti uplynula koncem března 2015. Žalovaný rovněž poukázal na to, že žádný ze žalobcem uváděných důvodů pro obnovu řízení nesplňuje požadavky § 100 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť se nejedná o dříve neznámé skutečnosti, které by existovaly v době původního řízení a které by účastník nemohl v původním řízení uplatnit. Podle žalovaného se navíc žalobcova tvrzení a důkazy týkají jiné stavby, než je stavba zděného oplocení části pozemku p.č. x, k níž se mělo žalobcem požadované obnovené řízení vztahovat.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí. V žalobě popisuje předchozí správní řízení a nesouhlasí s postupem stavebního úřadu. V případě obnovy řízení má za to, že žádost byla podána včas a že žalovaný nepostupoval v souladu se správním řádem.

Žalobce tedy navrhuje napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit pro nezákonnost. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s.ř.s. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Soud je tedy oprávněn přezkoumat zákonnost toliko napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, a toliko nosnými důvody napadeného rozhodnutí je soud oprávněn se zabývat. Při tom je oprávněn vycházet jen ze stavu (skutkového i právního), který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

V daném případě tak soud může přezkoumat toliko to, zda je v souladu se zákonem závěr žalovaného, že byla žalobcova žádost o obnovu řízení o dodatečném povolení stavby nového zděného oplocení části pozemku p.č. x k.ú. K. P. ukončeného rozhodnutím ze dne 16.11.2012 podána po uplynutí subjektivní lhůty podle § 100 odst. 2 správního řádu, resp. zda žalobce dokládá důvody pro nařízení obnovy. Při tom soud nemůže přihlížet k žádným novým skutečnostem, k nimž došlo po vydání napadeného rozhodnutí. Soud se tedy nemohl zabývat jinými řízeními a rozhodnutími vedenými před stavebním úřadem či žalovaným ani postupy těchto orgánů v nich, proti nimž žalobce rovněž brojí.

Vzhledem k tomu, že předmětem daného řízení je toliko posouzení včasnosti podané žádosti o obnovu řízení a tvrzených důvodů pro nařízení obnovy, soud nepovažoval za potřebné provádět místní šetření, jak žalobce požadoval, neboť to by k dané věci nemohlo nic podstatného přinést. Rovněž nebylo třeba vyslýchat žalobcem navržené svědky, neboť ani ti k předmětu daného řízení nemohou soudu cokoli přínosného sdělit, ani provádět důkazy listinami, které žalobce předložil při jednání, neboť ani ty s otázkou včasnosti podané žádosti o obnovu řízení nesouvisejí.

Podle § 100 odst. 1 správního řádu se řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo

dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.

Podle § 100 odst. 2 správního řádu může účastník podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.

V řízení o žádosti o obnovu řízení dle § 100 a násl. správního řádu správní orgán posuzuje toliko to, zda účastník řízení, který žádost podal, poukazuje na skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení, ale v době původního řízení mu nebyly známy, a proto je nemohl v původním řízení uplatnit. Posuzování jiných otázek v rámci řízení o žádosti o obnovu řízení nepřichází v úvahu.

V daném případě ze spisu vyplynulo, že žalobce v žádosti o obnovu řízení (kterou podal dne 27.11.2015) uvedl, že v „rámci studia spisového materiálu a nahlížení do spisu v prosinci 2013“ našel tyto důkazy a materiály: projektovou dokumentaci k zamítnuté stavbě garážového komplexu na pozemku p.č. x k.ú. K. P., žádost o sloučené stavební a územní řízení garážového komplexu, fotodokumentace „stavební policie“ ze srpna 2013.

Pokud na základě takového sdělení žalobce (že se o důvodech pro nařízení obnovy dozvěděl v prosinci 2013) stavební úřad shledal opožděnost žádosti, nelze mu ničeho vytknout. Soud nezjistil žádné pochybení ani na straně žalovaného, který v napadeném rozhodnutí dovedl, že projektová dokumentace ke stavbě „garážového komplexu“ nijak nesouvisí s řízením o dodatečném povolení stavby zděného oplocení části pozemku p.č. x, k němuž se vztahuje žalobcova žádost o nařízení obnovy. Žádnou souvislost s touto stavbou neshledává ani zdejší soud a ani žalobce tuto souvislost soudu nijak neozřejmil. I kdyby se tedy žalobce skutečně o existenci této projektové dokumentace dozvěděl až v říjnu 2015, nejedná se o důvod ve smyslu § 100 správního řádu, pro který by mělo být řízení o dodatečném povolení stavby zděného oplocení části pozemku p.č. x obnoveno. Současně soud neshledal důvodné ani žalobcovo obecné tvrzení, že subjektivní lhůtu splnit nemohl.

Ve shodě se žalovaným soud neshledal, že by zrušení aktualizace územního plánu mělo jakýkoli vliv na řízení o dodatečném povolení stavby a mohlo tak být důvodem pro nařízení obnovy řízení.

Namítá-li žalobce, že žalovaný pochybil, pokud nenařídil ústní jednání a místní šetření, ani v tom mu zdejší soud nedává zapravdu. Podle § 49 odst. 1 správního řádu nařídí

správní orgán ústní jednání v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Rovněž místní šetření je nařizováno toliko v případě, že je nezbytné pro rozhodnutí ve věci. Ze správního spisu nejsou patrné žádné okolnosti, které by svědčily pro nutnost nařídit ústní jednání či uskutečnit místní šetření, a ani žalobce vyjma obecných tvrzení neuvedl nic, co by mělo vést k závěru o nezbytnosti nařízení ústního jednání či uskutečnění místního šetření. Žalovaný tedy nepochybil, pokud rozhodl bez ústního jednání a místního šetření.

Dovozuje-li žalobce, že žalovaný neprostudoval třináct listin předložených dne 27.3.2016, tak ze spisu plyne, že tyto listiny byly žalobcem předloženy až dne 7.4.2016, tedy téhož dne, kdy bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. Se žalobcem tedy je třeba souhlasit, že se žalovaný těmito listinami nezabýval a zabývat ani nemohl. Na druhou stranu nelze přehlédnout, že to byl žalobce, kdo žalovanému tyto listiny předložil až dne 7.4.2016 a nikoli dříve, a to přestože se jedná o listiny z let 2011 až 2013, a že odvolání podal žalobce již dne 5.2.2016.

Žalobce dále namítal, že žalovaný porušil § 36 odst. 3 správního řádu. Podle tohoto ustanovení nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.

V daném případě spisem žádná taková výzva neprochází a lze tedy souhlasit se žalobcem, že žalovaný podle § 36 odst. 3 správního řádu nepostupoval. Právě popsané pochybení však nemělo v daném případě vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí a nijak nezasáhlo do žalobcových práv. Smyslem procesního práva upraveného v § 36 odst. 3 správního řádu je totiž dát účastníkovi k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. V daném případě se však jednalo o řízení o žádosti o obnovu řízení, která byla zamítnuta z důvodu uplynutí subjektivní lhůty. V takovém případě bylo na žalobci, aby zpochybnil závěr stavebního úřadu o opožděnosti podané žádosti. To měl žalobce učinit (a také učinil) již v podaném odvolání. Jak vyplynulo ze spisu, žalovaný do spisu o žalobcově odvolání nezaložil žádné podklady, s nimiž by žalobce nebyl seznámen (žalobce do spisu nahlížel ve dnech 25.2.2016, 26.2.2016 a 29.2.2016). Za této situace nemohlo dojít k porušení práva žalobce seznámit se s podkladem rozhodnutí.

Zdejší soud tak má za to, že žalovaný aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav. Zdejší soud tak neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 19.4.2018

Za správnost vyhotovení:
R. L.

David Raus, v.r.
předseda senátu